

Дамян Дамянов

Добър вечер...

Добър вечер, госпожа Самотност!
Както виждаш, нямаш избор друг,
ти – вдовица на безброй работни,
в труд улисани мъже в живота,
тази вечер аз съм ти съпруг.

Ти си ми съпруга. Пак сме двама.
Заповядай в замъка ми бял!
И бъди най-прелестната дама
между всички други, що ги няма
в този тъжно-смешен карнавал.

Запали си, ако пушиш. И ме
разтуши със виц, със комплимент.
Дрънкай думи невъобразими.
Всичко друго, само не кани ме
да танцувам – малко съм вдървен.

Малко нещо в танците ме няма.
Други танци дълго аз играх.
Страшни танци. Луди. Не за двама.
В тях душата донавехнах само
и в краката доосакатях.

Измисли си име: Мими, Нели.
И поне така им отмъсти!
Бяха твои двойнички, приели
твойте гласове, лица... умрели.
Да, умряха те. Остана ти.

Ти, голяма колкото живота.
Колкото самия небуят.
В стаята е тихо и страхотно.
Добър вечер, госпожа Самотност.
С женско име, с мъжки образ – Свят.

КРАЙ

© 1995 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Горица Петрова

Публикация

Дамян П. Дамянов, Обади се, Любов!, Сиринга, С. 1995; ISBN 954-8100-03-7

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8616>]